

श्रम तथा वैदेशिक रोजगार मन्त्रालयलाई बुझाइको बुंदाहरु :

१. साउदी अरेवीयाको रियाद स्थित दूतावासमा, साउदी अरेवीयाको जेद्दा स्थित महावाणिज्य दूतावासमा, मलेसियाको दूतावासमा, कतारको दूतावासमा, युएईको दूतावासमा, कुवेतको दूतावासमा, ओमानको दूतावासमा, बहराइनको दूतावासमा, लेबनन हेर्नका लागि इजिप्टको दूतावासमा, इराक हेर्नका लागि इजिप्ट या कुवेतको दूतावासमा तत्काल (बढीमा १ महिना भित्र) १-१ जना श्रमिकमैत्री कानून अधिकृत खटाउन पहल गरिदिने ।
२. श्रम तथा रोजगार मन्त्रालय अन्तर्गत यथाशिघ्र (बढीमा १ महिनाभित्र) २४सै घण्टा खुल्ने “द्रुत न्याय तथा उद्धार” कार्यालय स्थापना गर्न र यस कार्यालयहरूमा यी साधन स्रोतहरूको व्यवस्था मिलाउन ।
३. कम्तिमा १० वटा टेलिफोन टोल फ्रि नम्बरहरू २४सै घण्टा सञ्चालनमा ल्याउन ।
४. वैदेशिक रोजगार न्यायाधिरण कार्यालयको क्षमता तथा सेवा अभिवृद्धि गर्नको लागि १० जना टिपोट कर्ता, ५ जना वकिल र २ जना कानून निर्देशकको व्यवस्था गर्ने ।
५. “द्रुत न्याय तथा उद्धार” कार्यालय सञ्चालनका लागि प्रयाप्त बजेट उपलब्ध गराउन ।
६. यस कार्यालयलाई आवश्यक पर्दा नेपाल प्रहरीले पनि सघाउने गरी विशेष अधिकार प्रत्यायोजन गर्न ।
७. यस कार्यालयलाई बढीमा ३ दिन (बिदाका दिन बाहेकका) भित्र न्याय सम्पादन गरिसक्ने गरी निर्देशन जारी गर्न ।
८. मानव तस्करीलाई रोकन तथा दण्डित गर्न उपरोक्त माथि उल्लेखित विदेशस्थित नेपाली कूटनैतिक नियोगहरूमा यथा सम्भव प्राथमिकताका आधारमा १-१ जना नेपाल प्रहरीका सहचारी पनि खटाउन ।
९. मध्यपूर्वका मुलुकहरू साउदी अरबको दमाम, जुबैल, अलहासा, यान्बु, अब्भा, अलकासिम, हायल, ताबुक, अल जोफ, हफर र नजरानमा तत्काल नेपाल सरकारका सुयोग्य तथा श्रमिक मैत्री स्थानिय कर्मचारी खटाउन । युएईको दुबईमा, लेबनान र इराकमा पनि कन्सुलेट कार्यालय खोली यथाशिघ्र सञ्चालनमा ल्याउन र मलेशियामा पनि नियोगको सेवा विस्तार तथा विकेन्द्रित गर्नको लागि जनशक्ति बृद्धि गर्ने ।
१०. हाल मलेशियामा जाने कामदारहरूले तिर्नुपरेको अतिरिक्त खर्च हटाउन/घटाउन सरकारी स्तरमै तत्काल वार्ता तथा पहल गर्न ।
११. द्रुत न्याय तथा उद्धार कार्यालयले गर्ने निर्णयहरू कार्यान्वयन गर्ने पक्ष(हरू)लाई दण्डित गर्न, निजको इजाजत पत्र रद्ध गरी सबै कारोबार रोक्का गर्ने लगायतको अधिकार तथा जिम्मेवारी वैदेशिक रोजगार विभागलाई प्रदान गर्न र विभागको काम कारवाही श्रम तथा रोजगार मन्त्रालयले हेर्ने र सो को नियमित रिपोर्टिङ मन्त्रपरिषद तथा प्रधानमन्त्रीको सचिवालयलाई गर्ने विशेष व्यवस्था मिलाउन ।
१२. वैदेशिक रोजगारका हरेक मागपत्रहरूमा सम्बन्धित मुलुकका नेपाली नियोगहरू पूर्ण जिम्मेवार रहनेगरी मागपत्रमा नियोगहरूको स्वीकृतिलाई अनिवार्य बनाउन, यसो गर्न हाल वैदेशिक रोजगार ऐन बाधक रहेकाले ऐन संशोधन नहोउञ्जेल यो बाधा अडकाउ फुकाउन मन्त्रपरिषदले विशेष निर्णय गरी कार्यान्वयनमा ल्याउन ।
१३. फ्री भिषा फ्री टिकट बारेको सत्य तथ्य जान्न रोजगारदाता तथा कामदारहरूबाट यथार्थ जानकारी लिने र सो को आधारमा सम्बन्धित म्यानपावर एजेन्सीको कारोबार जांच गरी अनियमितता पाइए तत्काल कारवाही गर्न, गराउन । साथी यो सरकारी निर्णय र कामदारहरूले

पाउने न्यूनतम तलब सुविधामा समेत पुनरावलोकन गरी यथासम्भव दुई देशीय श्रम सम्झौता या कमसेकम समझदारी (MoU) गरेर भिषा, टिकट लगायत कामदारहरूका तलब सुविधाहरू सुरक्षित र सुनिश्चित पार्न, म्यानपावर एजेन्सी र कामदार बीचको आर्थिक कारोवारलाई पूर्ण पारदर्शी पार्ने र बढी रकम असुल र कम रकमको रसिद दिने मौजुदा प्रथा तुरुन्त रोक्नु पर्ने ।

१४. हाल खाडी मुलुकहरूमा तेलको मूल्यमा आएको गिरावटका कारण धेरै रोजगारदाता कम्पनीहरूले तलब सुविधा दिन नसकेको, कतिपयले स्वदेश फिर्ता गराउन समेत नसकी कामदारहरूलाई विचल्लीमा पारेकाले तिनको उद्धार, न्याय तथा क्षतिपूर्तिका लागि सकभर रोजगारदाता कम्पनीबाटै नभए त्यहाँको सरकार र त्यो पनि सम्भव नभए बैदेशिक रोजगार ऐन २०६४ को दफा ३५, ३६ र ७५ बमोजिम पठाउने म्यानपावर एजेन्सी(हरू)बाट उद्धार र क्षतिपूर्ति दिलाउन । क्षतिपूर्तिका लागि कामदारहरूले पाउन बाँकि तलब, सुविधा सकभर रोजगार दाता कम्पनीहरूबाट, नभए श्रम अदालतबाट, त्यो पनि नभए सम्बन्धित मुलुकका नेपाली नियोगमा रहेका श्रम कन्सुलर र सहचारीबाट प्रमाणित गराई ल्याउनुपर्ने र उक्त रकमको क्षतिपूर्ति जिम्मेवार पक्ष(हरू)बाट कामदारहरूले पाउनै पर्ने सुनिश्चित गर्न ।

॥समाप्त॥